

Cu durere nesfârșită vă instiintez de plecarea dintre noi în această dimineață, într-un spital din Tel Aviv, după o lungă suferință indurată cu exemplară seninătate, a celei care a fost Iudit Cohen (Kohn). A fost unul din cei mai buni oameni care mi-au luminat copilăria, adolescența și tinerețea, care m-a primit în casa și familia ei ca pe propriul copil și m-a învățat darul extraordinar al prieteniei. Ii datorez, printre multe altele, și prețuirea profundă pentru poporul evreu, cultura și civilizația iudaică și admirația pentru Tara Sfântă, în care ne-am revazut de atâtea ori în ultimii ani. O voi pomeni mereu.

Cu cele mai bune gânduri,

Prof.Dr.Dr.Ștefan-Ioan Stratul, Timișoara

Ne așteptam. Știam noi și ea, Iudit, că sfârșitul era aproape. Și totuși... Avea un suflet mare, plin de dragoste pentru familie și prieteni, pentru tot ce mișcă, plin de entuziasm pentru artă, muzică și literatură, pentru tot ce e frumos și interesant. Se înflăcăra, dar nu cădea în sentimentalism, nu pierdea niciodată perspectiva din vedere. Vedea latura comică și râdea cu poftă, de tot, de toți și de sine. În octombrie a făcut un test pe Facebook "Cât de mult vei trăi?" știind prea bine că îi erau zilele numărate. Îmi închipui cum a pufnit în râs când a văzut că i se prezic 92 de ani. Cu câteva săptămâni în urmă, am întrebat-o: *Cum îți merge? Din ce în ce mai prost, a zis ea. Dar și acum găsesc motive de bucurie.* Am iubit-o și am admirat-o. Zâmbetul ei îmi va lumina viața.

Zichrona l'vraha, să-i fie binecuvântată amintirea!

Getta Neumann